

[Christiani.]

gælder ikke alene Arbejderbefolkningen og de ganske smaa. Indtægter, men det gælder ogsaa f. Eks. Alders- og Invaliderente-nydere. Disse Indtægter burde ogsaa have baaret deres Del af Udgifterne.

Formanden: Jeg skønner, at den Tale, som det ærede Medlem nu er i Færd med at holde, hører hjemme under Behandlingen af Skattelovene. Det er jo ikke Skatteproblemer, der i dette Øjeblik er til Behandling, men derimod et Lovforslag om Fremme af danske Erhvervsinteresser. Jeg beder den ærede Taler tage en Smule Hensyn til det Spørgsmaal, der er opført paa Dagsordenen.

Christiani: Jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Henstilling; jeg er ogsaa færdig med disse Betragtninger. Men jeg synes ikke, det er uvæsentligt at gøre opmærksom paa, at den Art af Beskatning, som man har gennemført her, har virket i høj Grad generende over for vort Erhvervsliv, over for netop det Erhvervsliv inden for Haandværk og Industri, som trænger til Driftskapital og trænger til, at denne Driftskapital stadig øges. Jeg haaber, at man vil indse det. Jeg har i Stedet for disse progressive Skatter andetsteds foreslaaet en paa hele Befolkningen hvilende ikke-progressiv Skat, som hviler med samme procentvise Styrke paa alle Indtægter. Det er en anden Form for indirekte Skat; den er simple, den er ligeligere, og den er efter min Mening retfærdig. Det er den Vej, man maa gaa i Fremtiden.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale Resultatet af vort Møde med den højtærede Handelsminister. Udvalgets Ordfører, som talte før, nævnte nogle faa Resultater af denne Samtale. Jeg maa sige, at jeg havde ved den Lejlighed ikke det samme Indtryk af den højtærede Handelsminister, som jeg har haft ved tidligere Lejligheder, ikke det samme Indtryk af Venlighed, Elskværdighed, Imødekommenhed og Forstaaelse, som jeg har bevaret indtil dette Møde i Udvalget. Jeg synes, at den højtærede Handelsminister var meget lidt imødekommende over for de Forespørgsler, jeg havde tilladt mig at stille, og de Forslag, som jeg havde stillet ud fra en oprigtig Vilje til at gavne denne Sag. Den højtærede Handelsminister sagde til mig, jeg kan vel sige i en ikke helt venlig Tone, at jeg behøvede aldeles ikke at beskæftige mig med Haandværkerne, for dem skulde Handelsministeren nok selv ordne. Jo, højtærede Hr. Handelsminister, jeg behøver

at beskæftige mig med Haandværkerne. Jeg har hele mit Liv igennem være knyttet til Haandværkerne, og jeg staar fast med begge Ben imellem Haandværkerne. Det er ikke alene Smedene, som jeg har arbejdet meget sammen med, saa jeg har den største Respekt for Smede, og jeg kan godt forstaa, at den højtærede Handelsminister er stolt, meget stolt af at være udgaet af Smedelauget. Vi har et Par Smede ude paa den Egn, hvor jeg bor, og de er ganske overordentlig dygtige. Den ene ordner vor Brønd, den anden vor Motor

Formanden: Jeg gør den ærede Taler opmærksom paa, at det ligger noget langt borte fra det Emne, der er opført paa Dagsordenen, at komme ind paa en Drøftelse af Befolkningsgruppers Forhold eller Indstilling eller Evner hos enkelte Haandværkere et eller andet Sted i Landet, og jeg beder paa ny det ærede Medlem om ikke at fjerne sig for langt fra det Emne, som vi er samlet for at drøfte.

Christiani: Jeg skal paa ny rette mig efter den højtærede Formands Henstilling og sige — det maa jeg maaske have Lov til —, at jeg har stor Interesse for Haandværkerne, og jeg har levet en saa stor Del af mit Liv sammen med Haandværkere, at jeg virkelig mener, jeg har Forstaaelse af deres Kaar. Jeg maa maaske have Lov til at oplyse det høje Ting om, at jeg selv har været Haandværker. Jeg har været Smed — det er der maaske ingen, der vil tro, men det har jeg. Jeg har staaet baade ved Filebænken, ved Essen og ved Drejebænken. Jeg kender meget godt Smedenes Kaar, og jeg sætter Smedene overordentlig højt. Men jeg har ogsaa haft Lejlighed til at leve og arbejde meget sammen med andre Haandværkere, navnlig Murere og Tømrere, som har været mine allernærmeste Medarbejdere gennem hele mit Liv. Jeg maa derfor sige, at jeg netop føler mig kaldet til at tale Haandværkernes Sag.

Det er og bliver en stor Misforstaaelse, hvis man uden videre tror, at naar en Venstremand taler om Haandværk og Industri, kan man ganske roligt feje ham af og sige: Det har du ingen Forstand paa og heller ingen Interesse for. Jo, jeg har netop Forstand paa det og Interesse for det. Jeg kan udmærket godt forstaa, at Haandværkerstanden har levet under meget trange og vanskelige Kaar i disse Aar, og jeg synes slet ikke, det var saa uberettiget, naar jeg forleden Dag spurgte den højtærede Minister,